

Bilaga C

(Översättning)

**Recommendation (No. 116) concerning
Reduction of Hours of Work**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to hours of work, which is the ninth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation designed to supplement and facilitate the implementation of the existing international instruments concerning hours of work—

by indicating practical measures for the progressive reduction of hours of work, taking into account the different economic and social conditions in the different countries as well as the variety of national practices for the regulation of hours and other conditions of work;

by outlining in broad terms methods whereby such practical measures might be applied; and

by indicating the standard of the forty-hour week, which principle is set out in the Forty-Hour Week Convention, 1935, as a social standard to be reached by stages if necessary, and setting a maximum limit to normal hours of work, pursuant to the Hours of Work (Industry) Convention, 1919,

**Rekommendation (nr 116) angående
förkortning av arbetstiden**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag med avseende på arbetstiden, vilken fråga utgör den nionde punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, avsedd att komplettera och underlätta genomförandet av redan befintliga internationella instrument rörande arbetstiden,

genom att anvisa praktiska åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden under beaktande av såväl skiftande ekonomiska och sociala förhållanden i skilda länder som även olikheten i nationell praxis beträffande reglering av arbetstid och andra arbetsförhållanden,

genom att i stora drag ange de metoder, med vilkas hjälp sådana praktiska åtgärder må kunna bringas i tillämpning, samt

genom att ange fyrtiotimmarsveckan — fastslagen i konventionen angående fyrtiotimmarsveckan, 1935 — såsom socialt mål att uppnås, om så är nödvändigt i etapper, samt genom att bestämma en övre gräns för den normala arbetstiden i enlighet med konventionen angående arbetstiden inom industrin, 1919,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following Recommendation, which may be cited as the Reduction of Hours of Work Recommendation, 1962:

I. General Principles

1. Each Member should formulate and pursue a national policy designed to promote by methods appropriate to national conditions and practice and to conditions in each industry the adoption of the principle of the progressive reduction of normal hours of work in conformity with Paragraph 4.

2. Each Member should, by means appropriate to the methods which are in operation or which may be introduced for the regulation of hours of work, promote and, in so far as is consistent with national conditions and practice, ensure the application of the principle of the progressive reduction of normal hours of work in conformity with Paragraph 4.

3. The principle of the progressive reduction of normal hours of work may be given effect through laws or regulations, collective agreements, or arbitration awards, by a combination of these various means, or in any other manner consistent with national practice, as may be most appropriate to national conditions and to the needs of each branch of activity.

4. Normal hours of work should be progressively reduced, when appropriate, with a view to attaining the social standard indicated in the Preamble of this Recommendation without any reduction in the wages of the workers as at the time hours of work are reduced.

5. Where the duration of the normal working week exceeds forty-eight hours, immediate steps should be taken to bring it down to this level

antager denna den tjugosjätte dagen i juni månad år nittionhundrasextio två följande rekommendation, vilken må benämnas rekommendation angående förkortning av arbetstiden, 1962.

I. Allmänna principer

1. Varje medlemsstat bör utforma och fullfölja en nationell politik, som är ägnad att på sätt, som finnes lämpligt med hänsyn till förhållanden inom landet och även till förhållandena inom varje särskild industri, befrämja godtagandet av principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden i enlighet med mom. 4 nedan.

2. Varje medlemsstat bör på sätt som finnes lämpligt med hänsyn till de metoder som användas eller kan komma att användas för reglering av arbetstiden, befrämja och, i den mån detta är förenligt med nationella förhållanden och sedvänjor, trygga tillämpningen av principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden i enlighet med mom. 4 nedan.

3. Principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden må bringas i tillämpning genom lagstiftning, kollektivavtal, skiljedom eller en kombination av dessa olika medel, så ock på varje annat sätt som är förenligt med nationella sedvänjor, beroende av vilket som finnes mest lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden och till behoven inom varje näringsgren.

4. Den normala arbetstiden bör förkortas successivt när så befinnes lämpligt, i syfte att den sociala norm som anges i inledningen till denna rekommendation uppnås utan minskning i arbetstagarnas lön vid tidpunkten för genomförandet av respektive arbetstidsförkortning.

5. Överstiger den normala arbetstiden per vecka fyrtioåtta timmar, böra åtgärder omedelbart vidtagas för att nedbringa arbetstiden till nämnda

without any reduction in the wages of the workers as at the time hours of work are reduced.

6. Where normal weekly hours of work are either forty-eight or less, measures for the progressive reduction of hours of work in accordance with Paragraph 4 should be worked out and implemented in a manner suited to the particular national circumstances and the conditions in each sector of economic activity.

7. Such measures should take into account—

(a) the level of economic development attained and the extent to which the country is in a position to bring about a reduction in hours of work without reducing total production or productivity, endangering its economic growth, the development of new industries or its competitive position in international trade, and without creating inflationary pressures which could ultimately reduce the real income of the workers;

(b) the progress achieved and which it is possible to achieve in raising productivity by the application of modern technology, automation and management techniques;

(c) the need in the case of countries still in the process of development for improving the standards of living of their peoples; and

(d) the preferences of employers' and workers' organisations in the different branches of activity concerned as to the manner in which the reduction in working hours might be brought about.

8. (1) The principle of the progressive reduction of normal hours of work, as expressed in Paragraph 4, may be applied by stages which need not be determined at the international level.

(2) Such stages may include—

(a) stages spaced over time;

(b) stages progressively encompassing branches or sectors of the national economy;

nivå utan minskning i arbetstagarnas lön vid tidpunkten för genomförandet av respektive arbetstidsförkortning.

6. Om den normala veckoarbetstiden är fyrtioåtta timmar eller mindre, böra åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden i enlighet med mom. 4 planeras och genomföras på sätt som är lämpligt med hänsyn till de särskilda förhållandena inom varje land och inom varje sektor av ekonomisk verksamhet.

7. Därvid bör beaktas

a) den ekonomiska utveckling som uppnåtts och vederbörande lands möjlighet att förkorta arbetstiden utan att landets totala produktion eller produktivitet nedgår eller dess ekonomiska expansion och utvecklingen av nya industrier eller dess konkurrensförmåga inom den internationella handeln äventyras och utan att framkalla ett inflationstryck, som skulle kunna leda till en minskning i arbetstagarnas realinkomster;

b) de framsteg som redan uppnåtts och vilka det är möjligt att uppnå i fråga om höjning av produktiviteten genom tillämpning av modern teknik, automation och rationell företagsledning;

c) utvecklingsländernas behov av att höja befolkningens levnadsstandard;

d) önskemålen från arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom berörda näringsgrenar rörande sättet för arbetstidsförkortningens genomförande.

8. 1) Principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden såsom denna kommit till uttryck i mom. 4 må bringas i tillämpning i etapper, vilka icke behöva fastställas på det internationella planet.

2) Sådana etapper må avse

a) etapper fördelade på viss tid;

b) etapper, som successivt omfatta skilda grenar eller sektorer av näringslivet;

(c) a combination of the two preceding arrangements; or

(d) such other arrangements as may be most appropriate to national circumstances and to conditions in each sector of economic activity.

9. In carrying out measures for progressively reducing hours of work, priority should be given to industries and occupations which involve a particularly heavy physical or mental strain or health risks for the workers concerned, particularly where these consist mainly of women and young persons.

10. Each Member should communicate to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals, information on the results obtained in the application of the provisions of this Recommendation with all such details as may be asked for by the Governing Body of the International Labour Office.

II. Methods of Application

A. Definition

11. Normal hours of work shall mean, for the purpose of this Recommendation, the number of hours fixed in each country by or in pursuance of laws or regulations, collective agreements or arbitration awards, or, where not so fixed, the number of hours in excess of which any time worked is remunerated at overtime rates or forms an exception to the recognised rules or custom of the establishment or of the process concerned.

B. Determination of Hours of Work

12. (1) The calculation of normal hours of work as an average over a period longer than one week should be permitted when special conditions in certain branches of activity or technical needs justify it.

c) en kombination av ovannämnda båda förfaranden; eller

d) sådana andra förfaranden, som må visa sig lämpligast med hänsyn till nationella förhållanden och till förutsättningarna inom varje sektor av ekonomisk verksamhet.

9. Vid genomförandet av åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden bör företräde givas åt sådana näringsgrenar och yrken, som för vederbörande arbetstagare innebära särskilt svår kroppslig eller själslig påfrestning eller risker för hälsan, framför allt där arbetsstyrkan till övervägande delen består av kvinnor och minderåriga.

10. Varje medlemsstat bör med lämpliga mellanrum underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de resultat som uppnåtts vid tillämpningen av denna rekommendation samt därvid tillhandahålla de detaljuppgifter som kunna komma att begäras av arbetsbyråns styrelse.

II. Tillämpningsmetoder

A. Definition

11. I denna rekommendation skall med uttrycket normal arbetstid förstås den i varje land genom eller i enlighet med lagstiftning, kollektivavtal eller skiljedom fastställda arbetstiden, eller, i avsaknad av en sålunda bestämd arbetstid, den arbetstid, utöver vilken utfört arbete gottgöres med overtidsersättning eller utgör undantag från regler eller sedvänja inom vederbörande företag eller arbetsprocess.

B. Bestämmande av arbetstidens längd

12. 1) Den normala arbetstiden må beräknas såsom ett genomsnitt för en period överstigande en vecka, när detta är motiverat av särskilda förhållanden inom vissa verksamhetsgrenar eller av tekniska krav.

(2) The competent authority or body in each country should fix the maximum length of the period over which the hours of work may be averaged.

13. (1) Special provisions may be formulated with regard to processes which, by reason of their nature, have to be carried on continuously by a succession of shifts.

(2) Such special provisions should be so formulated that normal hours of work as an average in continuous processes do not exceed in any case the normal hours of work fixed for the economic activity concerned.

C. Exceptions

14. The competent authority or body in each country should determine the circumstances and limits in which exceptions to the normal hours of work may be permitted—

(a) permanently —

(i) in work which is essentially intermittent;

(ii) in certain exceptional cases required in the public interest;

(iii) in operations which for technical reasons must necessarily be carried on outside the limits laid down for the general working of the undertaking, part of the undertaking, or shift;

(b) temporarily—

(i) in case of accident, actual or threatened;

(ii) in case of urgent work to be done to machinery or plant;

(iii) in case of force majeure;

(iv) in case of abnormal pressure of work;

(v) to make up time lost through collective stoppages of work due to accidents to materials, interruptions to the power supply, inclement weather, shortages of materials or transport facilities, and calamities;

(vi) in case of national emergency;

(c) periodically—

2) Vederbörande myndighet eller organ i varje land bör fastställa den längsta period, för vilken arbetstiden må beräknas på sådant sätt.

13. 1) Särbestämmelser må gälla i fråga om arbete, som med hänsyn till sin natur måste bedrivas i kontinuerliga skift.

2) Sådana särbestämmelser böra utformas på sådant sätt, att den genomsnittliga normala arbetstiden i dessa kontinuerliga skift i intet fall överstiger den för vederbörande näringsgren bestämda normala arbetstiden.

C. Undantag

14. Vederbörande myndighet eller organ i varje land bör bestämma under vilka förhållanden och inom vilka gränser undantag från den normala arbetstiden må medgivas

a) permanent —

i) vid arbete som huvudsakligen är av intermittent natur;

ii) i vissa utomordentliga fall, där det är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse;

iii) i fråga om arbeten, som av tekniska orsaker nödvändigtvis måste utföras utom den tid som är bestämd för arbete i allmänhet inom företaget eller del därav eller inom skiftet;

b) tillfälligt —

i) vid inträffad eller hotande olyckshändelse;

ii) i fall av brådskande arbete på maskiner eller utrustning;

iii) i fall av force majeure;

iv) vid utomordentligt stor arbetsanhopning;

v) för att återvinna sådan förlust i arbetstid, som vållats genom totalt driftstopp på grund av skador på material, avbrott i krafttillförseln, otjänlig väderlek, brist på material eller transportmedel eller på grund av katastrofer;

vi) i händelse av nationellt nödtillstånd;

c) periodiskt —

(i) for annual stocktaking and the preparation of annual balance sheets;
 (ii) for specified seasonal activities.

15. In cases where normal hours of work exceed forty-eight a week, the competent authority or body should, before authorising exceptions in the cases mentioned in subparagraphs (a) (i) and (iii), (b) (iv) and (v) and (c) (i) and (ii) of Paragraph 14, most carefully consider whether there is a real need for such exceptions.

D. Overtime

16. All hours worked in excess of the normal hours should be deemed to be overtime, unless they are taken into account in fixing remuneration in accordance with custom.

17. Except for cases of force majeure, limits to the total number of hours of overtime which can be worked during a specified period should be determined by the competent authority or body in each country.

18. In arranging overtime, due consideration should be given to the special circumstances of young persons under 18 years of age, of pregnant women and nursing mothers and of handicapped persons.

19. (1) Overtime work should be remunerated at a higher rate or rates than normal hours of work.

(2) The rate or rates of remuneration for overtime should be determined by the competent authority or body in each country: Provided that in no case should the rate be less than that specified in Article 6, paragraph 2, of the Hours of Work (Industry) Convention, 1919.

E. Consultation of Employers and Workers

20. (1) The competent authority should make a practice of consulting the most representative employers' and workers' organisations on questions relating to the application of this Recommendation.

i) vid årlig inventering och upprätande av årsboks slut;

ii) vid vissa bestämt angivna säsongbetonade arbeten.

15. I fall den normala arbetstiden överstiger fyrtioåtta timmar i veckan, bör vederbörande myndighet eller organ, innan undantag medgives i fall, som avses i mom. 14 a) i) och iii), b) iv) och v) samt c) i) och ii), ingående pröva huruvida verkligt behov av sådana undantag föreligger.

D. Övertid

16. Hela den arbetstid som uttages utöver den normala bör anses såsom övertid, såvida icke enligt sedvänja hänsyn toges till densamma vid fastställande av lönen.

17. Med undantag för fall av force majeure böra gränser uppställas för det sammanlagda antal arbetstimmar som må uttagas i övertid under en angiven tidrymd. Dessa gränser böra fastställas av vederbörande myndighet eller organ i varje land.

18. I fråga om uttagande av övertid bör tillbörlig hänsyn tagas till minderåriga under 18 år, blivande och ammande mödrar samt handikappade personer.

19. 1) Övertidsarbete bör ersättas enligt högre taxa eller taxor än normal arbetstid.

2) Taxan för övertidsersättning bör fastställas av vederbörande myndighet eller organ i varje land men bör under inga förhållanden understiga den taxa som finnes angiven i artikel 6 mom. 2 i konventionen angående arbetstiden inom industrien, 1919.

E. Samråd med arbetsgivare och arbetstagar

20. 1) Vederbörande myndighet bör taga till regel att samråda med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna i frågor, som röra tillämpningen av denna rekommendation.

(2) In particular, there should be such consultation on the following matters in so far as they are left to the determination of the competent authority in each country:

(a) the arrangements provided for in Paragraph 8;

(b) the maximum length of the period over which hours of work may be averaged as provided for in Paragraph 12;

(c) the provisions which may be made in pursuance of Paragraph 13 concerning processes which have to be carried on continuously by a succession of shifts;

(d) the exceptions provided for in Paragraph 14;

(e) the limitation and remuneration of overtime provided for in Paragraphs 17 and 19.

F. Supervision

21. For the effective enforcement of the measures taken to reduce hours of work progressively in pursuance of Paragraphs 4 and 5—

(a) appropriate measures should be taken to ensure the proper administration of the provisions concerning hours of work by means of adequate inspection or otherwise;

(b) the employer should be required to notify the workers concerned, by the posting of notices in the establishment or by such other methods as may be approved by the competent authority, of—

(i) the times at which work begins and ends;

(ii) where work is carried on by shifts, the time at which each shift begins and ends;

(iii) rest periods which are not included in the normal hours of work;

(iv) the days worked during the week;

(c) the employer should be required to keep, and on request to produce for inspection, a record in a form acceptable to the competent authority of the hours of work, wages and overtime for each worker;

2) Sådant samråd bör särskilt äga rum beträffande följande frågor, i den mån det ankommer på vederbörande myndighet i varje land att däri fatta beslut, nämligen

a) de åtgärder som angivas i mom. 8;

b) maximilängden av den period, som skall läggas till grund för beräkningen av genomsnittlig arbetstid enligt mom. 12;

c) de särbestämmelser vilka må komma att utfärdas i enlighet med mom. 13 i fråga om arbete som med hänsyn till sin natur måste bedrivas i kontinuerliga skift;

d) de undantag, som angivas i mom. 14;

e) de begränsningar i och ersättning för övertid, varom stadgas i mom. 17 och 19.

F. Tillsyn

21. För ett effektivt genomförande av de åtgärder som vidtagas för en successiv förkortning av arbetstiden enligt mom. 4 och 5

a) böra lämpliga åtgärder vidtagas i form av betryggande inspektion eller annorledes för att säkerställa en riktig tillämpning av reglerna rörande arbetstid;

b) bör det åligga arbetsgivarna att medelst anslag inom företaget eller på annat av vederbörande myndighet godkänt sätt bringa till de anställdas kännedom —

i) tid för arbetets början och slut;

ii) där skiftarbete förekommer, tid för varje skifts början och slut;

iii) vilopauser, som ej äro inräknade i den normala arbetstiden;

iv) veckans arbetsdagar;

c) bör det åligga arbetsgivarna att i en av vederbörande myndighet godtagbar form föra anteckningar över arbetstid, löner och övertid för varje arbetstagare ävensom att på anmodan förete sådana anteckningar för granskning;

(d) provision should be made for such sanctions as may be appropriate to the method by which effect is given to the provisions of this Recommendation.

d) böra åtgärder vidtagas för införande av sådana sanktioner som må finnas lämpliga med hänsyn till metoderna för genomförandet av anvisningarna i förevarande rekommendation.

G. General Provisions

22. This Recommendation does not affect any law, regulation, award, custom, agreement, or negotiation between employers and workers which ensures, or aims at ensuring, more favourable conditions for the workers.

23. This Recommendation does not apply to agriculture, to maritime transport and to maritime fishing. Special provisions should be formulated for these branches of economic activity.

G. Allmänna uttalanden

22. Intet i denna rekommendation skall rubba lag, reglemente, skiljedom, sedvänja eller överenskommelse och ej heller förhandling mellan arbetsgivare och arbetstagare, vilka tillförsäkra eller avse att tillförsäkra arbetstagarna förmånligare villkor.

23. Denna rekommendation äger inte tillämpning på jordbruk, transporter till sjöss eller havsfiske. För dessa näringsgrenar böra särskilda bestämmelser utformas.